

Ontwerp CPO Mantgum: een omgekeerde wereld

Vijftien jaar geleden reed ik voor het eerst door Mantgum. Ik werd gegrepen door de schoonheid van het dorp: een ware parel in het groen. Het werd mijn droom zo'n prachtig huis te kunnen bezitten. Vijf jaar later kocht ik weliswaar geen prachtig huis maar een bouwval in Mantgum en ben ik begonnen met het restaureren van het huis naar de originele staat.

In de 10 jaar dat ik hier nu woon, ben ik erachter komen wat het geheim van de schoonheid van dit dorp is. Het zijn niet alleen die prachtige huizen, het zijn ook die prachtige voortuinen die aan de openbare weg grenzen. En het is juist die combinatie van huis met voortuin die samen het unieke plaatje van Mantgum maken.

En nu liggen er plannen voor uitbreiding aan de rand van Mantgum. De landschapsarchitect verwijst in de plannen naar het DNA van het dorp. Hierbij wordt het zicht op het dorp vanaf de landschapszijde één van "de groene dragers" genoemd. Ik citeer: "Vanuit het omringende landschap heeft Mantgum een zeer groen en lommerrijk silhouet"

Wanneer het versterken van karakteristieke groene ruimten echt je ambitie is, dan situeer je de woningen op de kavels zo, dat er geen achtertuinen maar voortuinen aan openbare zijde zijn gesitueerd. In dit geval de landschapszijde. De ontwerper van het stedenbouwkundige plan laat daar nu juist geen voortuinen maar enorme achtertuinen aan grenzen (het gaat om kavels van gemiddeld 800 m²). En in die tuinen komen gegarandeerd schuttingen, overkappingen, schuurtjes, speeltoestellen tot wel 5 meter hoog, trampolines, jacuzzi's, boten, enz. **Dan bepalen de hobby's van de bewoners straks het aanzicht van het dorp.** En liggen de voor Mantgum zo beeldbepalende voortuinen aan een smal straatje (grijze dragers).

In het plan wordt terecht opgemerkt dat de vele hagen rond de tuinen en de karakteristieke groene ruimten in het dorp medebepalend zijn voor het groene karakter van Mantgum. De ligging van de kavels, met de achtertuin grenzend aan het open landschap en aan open vaarwater zal de bewoners echter nooit uitnodigen om in hun achtertuinen hoge hagen of bomen te plaatsen.

Uit bovenstaande kan ik concluderen dat deze stedenbouwkundige opzet op geen enkele manier de ambitie kan waarmaken als "groene drager" van het dorp. Het plan sluit niet aan bij de DNA van het dorp en, ondanks alle mooie woorden, vertegenwoordigt het juist een omgekeerde wereld.

Nynke-Rixt Jukema